

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 168 – כ אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים חובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר התודעה - פרק ארבעה עשר:

אמר לו משה (ליהושע) בא ואנשקך, הלך לו ונשקו ובכה על צוארו וברכו שנית: היותך בשלום וישראל עמי בשלום! לא מצאו (ישראל) ממני קורת רוח מעולם כל ימי, מפני אזהרות ותוכחות שהייתי מוכיחם – התחיל משה לברך כל שבט ושבט בפני עצמו, כיון שראה שקצרה שעתו, כללם כולם בברכה אחת, ואמר להם: הרבה צערתי אתכם בתורה ומצוות, מחלו לי! אמרו לו: רבינו, אדוננו, מחול לנו; גם אנחנו הרבה הכעסנוך והרבינו עליך טורח, מחול לנו. אמר להם: מחול הוא לכם: יצתה בת קול ואמרה: משה, למה תצער עצמך, אין לך חיים בעולם אלא חצי שעה! כיון שראה מידת העולם ותשועות גדולות ונחמות שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לישראל, אמר להם:

אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בְּה' (דברים לג), ועמד וברכן בשלום, ונתן קולו ובכה ואמר לישראל: בשלום אראה אתכם לתחית המתים; ויצא מלפניהם בבכיה גדולה, וגם ישראל בכו וזעקו זעקה גדולה ומרה. עמד משה וקרע את חלוקו, ונטל מעילו וכסה את ראשו כאבל, ונכנס לתוך אהלו, והיה בוכה ואומר: אוי לרגלי שלא דרכו בארץ ישראל, אוי לידי שלא קטפו מפרותיה, אוי לגרוני שלא אכל מפרות ארץ זבת חלב ודבש!:

**נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה
שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה**